

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
Τῆ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ
μεγάλου (†379).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος 4 Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νο σεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νο σεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ε ι ς πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθο γ γος σ ε ω ς
δε ξα με νη τον λο γον σ δι ου θε ο πρε πω ς ε δο
γμα τι σας την φυ σιν των ο ο ν των ε τρα νω σας

τα των ανθρωπων ηθηκα τε κοσμησας βασι
 ιλειον ιερατευμα πατερ οσιε Χρι
 ζον τον θεον ικετευε δωρησασθαι ημιν το
 μεγα εελεος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Παφ

Mορφην αναλοιωτως ανθρωπινην προσελα
 βες θεοςων κατ' εσιν πολυευσπλαγχνε Κυ
 ριε και νομον εκπληρων περι το μην θελησει
 καταδεχησαρ κικην οπως παυσης τα σκι
 ωδη και περιεληστο καλυματων πα
 θων ημων δοξα τη αγαθη τη τη ση
 δοξα τη ευσπαγχνιασ δοξα τη ανεκφρα
 στω λογεσυ κατα βαασει εις ος ος ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς βασίλειον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν ἁγίαν, ἠνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα. ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασίλειε σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἰκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλόνητον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ὁ πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἅνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὅντως θεϊὰ τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! Σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, Ὁρθοδοξίας τὰνάματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρωσίν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ἱεράρχα Βασίλειε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφεράς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ε^{Βξ} κ ν ε ο τ η τ ο ο ο ο σ μ ς π ο ο ο λ λ α α α
 π ο λ ε ε μ ε ι μ ε ε π α α α θ η η ^{Δι} α λ λ α
 α υ τ ο ς α α ν τ ι ι λ α α α β ς ς ς κ α ι σ ω ω ω
 σ ο ν Σ ω ω τ η η η ρ μ ς ς ^{Βξ}
Ο^{Δι} ι μ ι σ ς ς ν τ ε ς Σ ι ω ω ω ν α ι α ι σ χ υ υ ν θ η
 η η τ ε ε ε ε ε α π ο ο τ ς Κ υ υ ρ ι
 ι ι ς ς ^{Βξ} ω ς χ ο ο ο ο ο ο ρ τ ο ο ο ο ο ς

γὰρ ^M πνευ^πρι^ξλι^ζλι^{B8}ε^ξε^ξσε^ξε^ξσθε^ξε

ε^ξε^ξε^ξα^ξπε^ξξη^ξρα^ξμε^ξε^ξε^ξνοι^ξοι^ξ

Δ^{B8}ο^χξα^χΠα^χτρι^χκαι^χΥι^χω^χω^χκαι^χαι^χΑ^χα^χγι^χι

ω^ξ Πνε^ξευ^ξμα^ξα^ξτι^ξι^ξ

Α^{B8}γι^ξω^ξ Πνε^ξυ^ξμα^ξτι^ξι^ξι^ξπα^ξα^ξα^ξσα^ξψυ^ξυ

χη^ξζω^ξω^ξου^ξου^ξου^ξται^ξαι^ξκαι^ξκα^ξα^ξθα^ξαρ^ξσει^ξ

υ^ξψου^ξου^ξου^ξται^ξαι^ξλα^ξα^ξαμ^ξπρυ^ξυ^ξνε^ξε^ξε^ξται^ξ

τη^ξη^ξΤρι^ξι^ξα^ξδι^ξκη^ξη^ξμο^ξο^ξνα^ξα^ξα^ξδι^ξι^ξι

ι^ξι^ξΙ^ξε^ξε^ξρο^ξκρυ^ξυ^ξφι^ξι^ξι^ξω^ξως^ξ

Κ^{B8}αι^χνυ^χκαι^χα^χει^χκαι^χεις^χτς^χαι^χω^χνας^χτων^χ

αι^ξω^ξω^ξνων^ξα^ξα^ξμη^ξην^ξ

Α^{B8}γι^ξω^ξ Πνε^ξυ^ξμα^ξα^ξτι^ξι^ξα^ξνα^ξα^ξβλυ^ξυ^ξυ

ζει^ξτα^ξα^ξτη^ξη^ξης^ξχα^ξα^ξα^ξα^ξρι^ξτο^ξος^ξρει^ξ

ει^ξει^ξθρα^ξα^ξαρ^ξδε^ξε^ξε^ξε^ξε^ξευ^ξο^ξο^ξο

ο^ξον^ξτα^ξα^ξα^ξα^ξπα^ξα^ξσαν^ξτη^ξην^ξκτι^ξι^ξι^ξσι^ξι

ι^ξι^ξιν^ξπρος^ξζω^ξω^ξω^ξο^ξγο^ξο^ξνι^ξι^ξι

α αν

Προκείμενον. Ψαλμός μη' (48).

Το στο ο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε

σιν

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Το στο ο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε

σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Το στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν και

η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σι ι

ι ι ιν

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

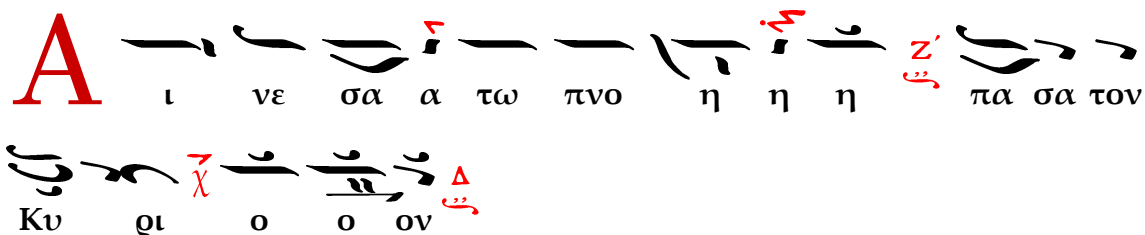
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 1-9).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν Ν' ψαλμὸν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι - θ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Ταις τῆ Ι ε ρα αρ χῆ πρε σβει αις ε λε η μον ε

Ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^{Ζ'} ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα

των ^Δ

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πάσχα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ

ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μς

Ε ^{Πα} ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει

λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α

τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου

Ε ε εκκλη η σι ι ι ας δι δα ασκωντα λο γι

κα α α προ ο βα α α τα πιστε ευ ει ν εις

Τρι α δα α α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ον

^{Πα} εν μι α α Θε ο ο ο τη η η η τι ι ι ι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιάζεται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθησας σαρκί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Περιτομήν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστός, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὴν φωνήν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἐμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννύσεως σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίξῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν ταχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασίλειε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη, θῦμα προσήνεγκας.

Δόξα.

Σὺ γεγονώς, μύστης ἀρρήτων Βασίλειε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασιλεῖον, ἐμυσταγώγησας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς

Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λόγος σαρκωθείς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Νόμου πληρωτῆς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτεμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παιδείας γεγωνὸς ἀπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασίλειε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ὦ Βασίλειε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυθήης σαφῶς.

Δόξα.

Συνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἄγνη, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν γὰρ πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὠφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεοφάντορ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὡσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἢ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασίλειε· Ὅν ἰκέτευε, ὡς παρόρησιαν κεκτημένος θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμερον κόσμῳ, χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις, καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὠφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, * Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὄσιε.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὡσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν τὴν ταπείνωσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑνοῦμεν· * Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὄσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λάλ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι' καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστοῦ περιτηθέντος, ἐτιμήθη Νόμος·

Καὶ τοῦ Νόμου τιμηθέντος, εἰσῆχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποιήτον περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μὲν τοὶ καὶ πανηγυρίζομεν αὐτήν, Ἑορτήν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὡσπερ γὰρ ἔνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφυγε, καὶ τὸ ἄληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐμφράξι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμενο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφῶς ᾔην; καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομήσαι, τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν καὶ τὸν Νόμον λύειν, συκοφαντοῦντας, τὸν, μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακὴν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτῶ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, ἠυδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ᾔην τό περιτέμεσθαι. Καὶ περιετιμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων, διήγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῆ Βασίλειος, καὶ θανῶν, ἐν Κυρίῳ.

Ζῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Ἰανουαρίοιο θάνατος, Βασίλειε, πρώτη.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς υἱοῦς ἐπαρρησιάζασατο πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ Βασιλεύς, πυρὸς δίκην λυμαιομένης τὰς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρός ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρός, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ιδέας παιδεύσεως, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἦττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἐνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἐπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους συνθεῖς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἡθελίᾳ κατάστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ὀδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίρριν, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον

συνεσπακῶς, φροντιστικῶ ἔοικῶς, ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς, κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἡρέμα ἐν χρῶ κουρίας, τὴν ὑπὴν ἄρκούντως καθειμένος, μεσαιπόλιος· υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελείας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωτος ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδωτος, οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ,

Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν ἐκ μηροῦ γόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Ἐμμελείας, μητρὸς τοῦ ἁγίου Βασιλείου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, τῆς ἀγίας Μακρίνης καὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου Σεβαστείας.

Στίχ. Ὡς σοφὴ τις μέλισσα γλύκιστον μέλι,

Ἐδωκας, Ἐμμέλεια, τέκνα Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Φουλγεντίου ἐπισκόπου Ῥουσπῶν.

Στίχ. Ὁρθοδόξως ἤσκησας καὶ ποιμενάρχης,

Τῶν Ῥουσπῶν Φουλγέντιε, γέγονας μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Τηλεμάχου.

Στίχ. Ὁ Τηλέμαχος φιλαδελφίας θῦμα,

Ὡς ζήλω ἐλέγξας τὰς μονομαχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Τριγλίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ.

Στίχ. Ὁφθεις Θεοδοσίος ἀρεταῖς μέγας,

Ἄρχειν ἐκρίθη καὶ Μονῆς σεβασμίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος, ἀρνηθεὶς τοῦ ἀσπάσασθαι τὸ Κοράνιον, ἀγχόνη τελειοῦται εἰς Ὀδεμήσιον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐν ἔτει ,αψοϚ' (1776).

Στίχ. Πέτρα ἰδρυθεὶς πίστεως, Πέτρε μάκαρ,

Ἐκ γῆς ἀνῆλθες εἰς πόλον δι' ἀγχόνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Μογίλα, μητροπολίτου Κιέβου.

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,

Πέτρος ἀναπέπαυται ὁ τοῦ Κιέβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Πλάτωνος, ἐπισκόπου Ταλλὶν τῆς Ἐσθονίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων Νικολάου καὶ Μιχαὴλ τῶν πρεσβυτέρων ὑπὸ τῶν ἀθέων Μπολσεβίκων ἐν ἔτει ,αϗθιθ' (1919).

Στίχ. Πλατῦνας Πλάτων τὴν ἀρχιερωσύνην,

Καὶ ἱερομάρτυρος φορεῖ μανδύαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων

(Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί, τῇ δὲ 1ῃ, 6ῃ καὶ 14ῃ Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.

ὠδὴ α'

Πα

Βυθὰ νεκαλυψεπυθμενα και δια
ξηρας οικεισ ελκει εν αυτω κατακα
λυψασ αντιπαλσ ο κραταιος εν πολε
μοις Κυριος ο οτι δεδοξασαι

Βου

Στι βειθασσας κυματμενον σααλον
ηπειρον αυθις Ισραηλ δεδειγμα ε
νον μελασδεπο οντος τριστατας Αιγυπτι
ων εκρυψεν αρδην υδατοσρωτος ταφος
ρωμηκραταια δεξιασ τσ Δεσποτσ

ὠδὴ γ'

Πα

Ισχυν ο διδσ τοις βασιλευσιν ημων
Κυριος και κερασχιρων αυτσ υψων Παρθενσ

α α πο τι κτεται μο λει δε προστο βαπ τισμα δι
ο πι σοι βο η σωμεν ουκ ε σιν α γι ος ως ο
Θε ος η μων και ουκ ε σιν δι και ος πλην σθ Κυ
ρι ε

Βου

Ο σοι παλαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο χων
βο ρων λε ον των συν τε θλα σμενων μυ λας α
γαλ λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα
Λο γω πλε κοντες εκ λο γων με λω δι αν ω των προς
η μας η δε ται δω ρη μα των

ὠδὴ δ΄ Πα

Α κη κο ε Κυ ρι ε φω νη ης σθ ον ει πας
φω νη βο ων τος ε εν ε ρη μω ο τε ε βρον τη
σας πολ λων ε πι υ δα των τω σω μαρ τυ ρθ μενος
Υι ω ο λος γε γο νως τσ πα ροντος Πνευματος δε ε
ε βο η σε συ ει Χρι σος Θε ου σο φι ι α

και δυ ναμισ

Βου

Π υρ σω καθαρ θεις μυστικησ θεω ρι
 ας υμων προφητησ την βροτων και νερ
 γιαν ρηγνυσι γηρυν Πνευματικροτμε
 νην σαρκωσιν εμφαινεσαν αρρητη λογ
 ωτων δυ ναζων τακροτησ νετριβη

ὠδὴ ε΄ Πα

Ι ησος οζω ηησ αρχηγος λυσαι το
 κατακριμα ηκει Αδαμ τε πρωτοπλαστκα
 θαρσιων δεωσ θεοσμη η δεομενοσ
 τω πεσοντικαθαιρεται εντω Ιορδανη
 ενωτην εχθραν κτειεινας υπερεεχσαν
 πανταν ενειρηνηνηχαριζεται

Βου

Ε χθροζοφωδωσ καιβεβορβορωμεενε

 ι ον κα θαρ σει Πνευ μα τος λε λθ με νοι νε

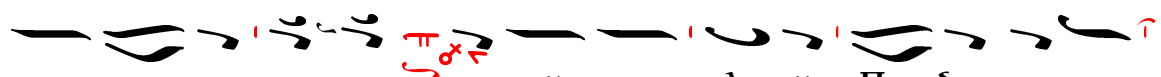

 αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γθ

 σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι

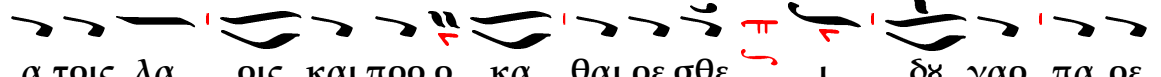

 την οις Θε ον κα τη λα γη

ὥδη 5' Πά

Η φω νη τθ Λο ο γθ ο λυχ νος τθ φω τος

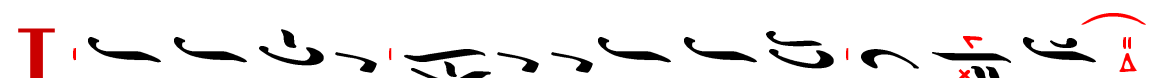
 ο ε ωσ φο ρος ο τθ η λι ς Προδρο μος εν

 τη ε ρη μω με τα νο ει τε πα σι βο α

 α τοις λα οις και προ ο κα θαι ρε σθε ι δε γαρ πα ρε

 στι Χρι σος εκ φθο ρας τον κο σμον λυ τθ μενος

 Βου

Ι μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω

 η χω Πα τηρ ον γα ρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα το

 ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε λων

 φω ταυ γος ε ξω ρθ σεν αν θρω ω πων γε νθς Λο

 γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α

ὠδὴ ζ'

Πα

N ε ς ευ σε βεις κα μι ι νω πυ ρος προ σο ο
 μι λησαντας δι α συ ρι ζον πνευμα δρο σα αβ λα
 βεις δι ε φυ λα ξε και θει ει ς α γγε λω συ υ
 γκα τα βασις ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο μενοι
 ευ χα ρι ι ζωωσ α νε με λπον υ περ υ μνη τε
 ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη τος
 ει

Βου

E φλεξε ρει θρω των δρα κοντωντας κα α ρας
 ο της κα μι ι νω την με τα ρσι ον φλο γα
 νε ς φε ρσαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την
 δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μαρ τι ι ας ο λην
 πλυ νει δε τη δρο σω τω Πνε ευ μαα τος

ὠδὴ η'

Πα

χ **A** ι νω μεν ευ λο γω μεν προσ κυ νω μεν τον Κυ

ρι ον υ μνη ντες και υ περ υ ψων τες αυ τον εις
τες αι ω νας

M υ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω νος
ε δει ξε κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον ο τι ρει θ
ροις ε με λ λεν α α υ λον πυρ εις δε χε σθαι
ο Ι ορ δα νης και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο
με νον τον Κτι σην ον ευ λο γη σι λα οι και υ
περ υ ψω σιν εις παν τας τες αι ω νας

Βου

E λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε ται
ε υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε νοι
μο νος ε να ζει τω σκο τω ο προ στα α της νυν ευ
λο γει τω συ ντο ο ο νω ως τον αι τι ον η πριν
τα λαι να των εθ νων πα γ κλη ρι ι ι α α
α α α

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η Θ΄ ΩΔΗ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ΄ ὠδῆς.

Ἦχος ΠαϞϞ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μϞ Ϟ την τι μι ω τε ε

ραν Ϟ των α νω ςρατευ ματων Ϟ

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε ξα

να τειλαντα Ϟ σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαντα Ϟ

εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα ςω ςω μα τω σα

σα Ϟ ευ λο γη με νη Πα να γ νε σε ε Θε ο το κε με γα λυ

νο μεν Ϟ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μϞ Ϟ τον κα τα τον νο ο

μον Ϟ σα ρ κι πε ρι τμη θεντα Ϟ

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε ξα

να τειλαντα Ϟ σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαντα Ϟ

εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα ςω ςω μα τω σα

σα Ϟ ευ λο γη με νη Πα να γ νε σε ε Θε ο το κε με γα λυ

νο μεν Ϟ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μ ε ς τον εν τη ογ δο ο

η **Δ** πε ρι το μην λαβοντα

Υ περ βασ τ ε ς ο ο ρ ε ς Χρι στος της ανθρω πι νης

ο λης φυ σε ως υ περ φυ ως εκ Παρ θε ν ε α πο τι

κτε ται και το γρα αμ μα το νο μι κον κα θως δι α

κε λευ ε ται την σαρ κα πε ρι τε μνε ται και πλη ρω της

τ ε νο μ ε δει κνυ ται

Σ η με ρον ο Δε σπο της σαρ κι πε ρι ε τμη η

θη και Ι η σ ε κληθη

Δ ευ τε τ ε Δε σπο ο τ ε τα εν δο ξα Χρι στ ε ο νο

μα στη ρι α εν α γι ο τη τι πα νη γυ ρι σω

μεν Ι η σ ε ς γαρ θε ο προε πως α νη γο ο ρευ

ται ση με ρον συν τ ε τοι ς και την μην μην δε τ ε Ι ε ρα ρ χ ε

με γα λυ νω μεν

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μ ε ς τον εν Ι ε ρα ρ

χαι ς Βα σι λει ον τον με γαν

T ὁ Ἀρχιποιμενὸς ὡς προβατὸν πιστὸν Χριστῶ
Βασίλειε τοῖς ζωηφοροῖς ἰχνεσίν ἐπικο
λῆθηςας τω τυροῦ ἀνωγαῶτην σαυτῆ ψυχὴν Πα
τερ προδωκᾶς προκινδυνεῶν ἀριστάτης Ἐκκλησι
ασπαμμα καρίστε

M εγαλὸν ψυχῆ μὲτοντῆς οἰκῆ με
νης ὑπερλαμπροφωστηρᾶ

T οτῆς Ἐκκλησιᾶς πανιερόν Χριστῶ κα
τιδὸν συστήμα ὑποτήσης κοσμητόν Ἰερα
ρχίας σοφῆ οπανωωλης ἐμβρόντηθις
καταπέπτωκε τυροῦ τῆν γὰρ ἐν σοὶ τῆ Πνευματός
αἰγιηνοῦκ ἡνεγκε Βασίλειε
Δόξα

M εγαλὸν ψυχῆ ἡμῆς τῆς τρισυποστα
τῆς καὶ ἀδιαιρέτῆ Θεοτοῦ τοῦ κρο
τός

Tης των Αποστολων καθεδραστης χορειας τε
των Αθλοφορων Χριστη Πατριαρχων σκηνης και των Δι
και αιων τρυφης της χορειας των Προφητων
η ξιωωθης Βασιλειε της Θεοτοκουμστης γαρ και
της Τριαδος λατρικων γεγονας
Και νυν

Mεγαλον ψυχημυστην λυτρωσα μεε
νην ημας εκ της καταρας

Oταυπερωωαενυδασιστεγαζων
μονος Κυριος αναχαιτιζων θαλασσαν αβυσσους τε
σοξηραιων εκσθ Αγητην σαρκα προσλαβο
μενος εκ Βηθεμειπειγεται προς Ιορδανην βαπτι
σθηναι σαρκι

Εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος β'.

Mεγαλον ψυχημυστην τιμιωτεε
ραν και ενδοξοτεραν των ανωστρατευματων

Aπορει πασα γλωσσα ευφημειν προς α

ξι αν ι λι γγι α δε νης και υ περ κοσ μι ος υμ
νειν σε Θε ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χς
σα την πι ζιν δε χς και γαρ τον πο θον οι δασ τον εν
θε ον η μων συ υ γαρ Χρι στι α νων ει προ στα
τις σε ε με γα λυ νο μεν

Με γα λυ νον ψυ χη μς την λυ τρω σα με ε
νην η μας εκ της κα τα ρας

Βου

Ω των υ περ νον τς το κς σα θαυ μα α των
Νυμφη παν αγ νε μη τερ ευ λο γη με νη δι
ης τυ χο ον τες παν τε λης σω τη ρι ι ας
ε πα ξι ον κρο τς μεν ως ευ ερ γε τη δω ρον
φε ρον τες υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α α
α ας

Πα

Με γα α λυ νον ψυ χη η η η μς

τη ην τι μι ω ω τε ε ε ε ραν και αι

ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα α

τευ μα α α των

A πο ρει πα α α σα γλω ω ω σ σα ε

ευ φη μει ει ει ει εν προ ος α ξι ι ι ι

αν ι λιγ γι α α α δε ε ε ε ν ς ς και

υ πε ερ κο σμι ι ος υ υ μνει ει εν σε ε

θε ε ο το ο ο ο κε ο μως α γα θη υ

υ παρ χ ς ς σα α τη η η ην πι ι ι ς εν δε ε ε

χ ς και γα αρ τον πο θον οι οι οι οι δας το

ον ε ε εν θε ε ε ο ον η η η η μων

συ υ γαρ χρι στι α α νων ει ει προ ο στα α της

σε ε ε με ε γα λυ νο με εν

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η

μ ς ς τη η η ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε νη

ην η η η μα ας εκ τη ης κα τα α α α ρας

Βου

Ω τω ω ων υ πε ερ νϑ ϑ ϑ ϑν τϑ το
 κϑ ϑ σϑ ϑ ϑ θαν μα α α α α τω ων νυ
 υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε
 ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη
 δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα
 α αν τε ε λϑ ϑς σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α
 ας ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τϑ ϑ ϑ με εν ω ω
 ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ω
 ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε ες υ υ μνο
 ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι ι α α α
 α α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἑκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Φ ι λο σο φι ι ας ε ε ε ε ρω τι ι ι

ι ι ι ι πε ρι ε τε ε μες Πα τερ το της
 ψυ χη ης σα κα α α αλ λυ μα α α α α α
 α και τω κο σμω ω ε δει χθης ως η λι ο
 ος τοις θα αυ μα σι και πι στων κα τη ην γα α
 σας τας δι α νοι ας θε ο ο ο ο ο φρο
 ο ο ο ο ο ον της Τρι α δο ος ο λα
 τρις ω Βα σι ι λει ε ε σο φε και μυ στης της
 Θε ε ο το κ

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Την σαρ κα πε ρι τε ε ε εμ νε ται αι αι
 αι αι αι αι ο τον Νο μο ον πλη ρω σας ως
 βρε φος ο κτα η με ρο ο ο ο ο ο ον των
 αι ω νω ων ο Κτι στης και σπαργα να α ει λι
 ισ σε ται ως βρο τος και γα α λα α κτι εκ
 τρε φει ται ο τα πα α α αν τα α α α
 α α α τη α πει ρω ω ι σχυ ι ως Θε

ος διακρατων και τηροπηδιεξα
γων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Παφ

Πααααα σααπνοοηαινεεσαα
τωωτον Κυυυυυριιιιον αινειτε
τοον Κυριιιον εκτωωνουου
ραααων αινειτεααυτοοονεντοιις
υψιιιιστοις σοιπρεπειυυμνοςτωωθεε

ω
Αινειειειειειτεααυτονπαααντεες
οι Ααααγελοιοιαααυτου αινειειει
ειειτεεααυτον πασαιιδυναααμει
ειςαααυτου σοιπρεπειυυμνοςτωωθεε
ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

Ἦχος Πά Πα φ

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι
νει τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φω ω ως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
το υ δω ρ το υ πε ρ α νω των ου ρα νων αι νε
σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου

O τι αυ τος ει ει πε και ε γε νη θη σαν αυ
τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

E στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να τς αι ω ω νος πτο στα γμα ε θε
το και ου πα ρε λευ σε ται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κοντες και
πα σαι α βυ σ σοι

Π υ ρ χα λα ζα χι ων κρυ σα λ λος πνευ μα κα ται
γι ι ι δο στα ποι ουν τα τον λο γον αυ του

T α ο ρη και παν τες οι βρ νοι ξυ λα καρπο φο

ρα και πασαι κε εδ ροι

T α θη ρι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα

και πε τει να α πε ρω τα

B α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και

παν τες κρι ται γης

N ε α νι σκοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι με

τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τωσαν το ο νο μα

Kυ ρι ι ς ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ τς

μο ο νς

H ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ τς ς

ς

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς τοις υι

οις Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω ω ω

A σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η

αι νε σις αυ τς εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων

Ευ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαντι

αυ τον και οι υι οι Σι ων α γαλλι α σθωσαν

ε πι τω βα σι λει αυ των

Αι νε σα τωσαντο ο ναμα αυ τς εν χο

ρω εν τυμ πα νω και ψαλτη ρι ι ω ψαλ λα τω

σαν αυ τω ω ω

Οτι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ τς

και υ ψω ω σειπρα εις ενσω τη ρι ι α

Καυ χη σονται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σονται ε πι των κοι των αυ των

Αι υ ψω σεις τς Θε ος εν τω λα ρυ γι αυ

των και ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τς ποι ησαι εκ δι ι κη σιν εν τοις ε θνε

σιν ε λεγ μς εν τοις λα οι οι οις

Τς δη σαι τς βα σι λεις αυ των εν πε ε δαις και

τῆς ἐν δόξῃς τῆς γῆς ἐν χειρὶ πεδαίσει δὴ ραί

αἰ αἰς

Τὸ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἐγγραπτον δό

ξαυτῆ ἐσαι πασι τοῖς ὀσίοις αὐτῶν

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἄγιοις αὐτῶν

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερωματί τῆς δυνάμεως αὐ

τῶν

*Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια δ' ἐκ τοῦ Μηναίου.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.*

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ῥεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρως Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ θείου Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἰρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἐνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν
 προᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἁγίαν
 περικείμενος, καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων,
 καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν ἄϋλον, λειτουργίαν τελούμενος,
 μέμνησο συμπαθέστατε, παμμάκαρ Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων
 τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν
 παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος,
 σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων
 γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς
 διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς οὔσιν, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως,
 θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε θεορῶμονα, καὶ θεῖον διδάσκαλον,
 καὶ φωτοφόρον φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν
 ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἦχος Πά

Δ ^{Πα}
 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ^{Πα}
 ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει
 λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α
 τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου
 Ε ε εκκλη η σι ι ι ας δι δα ασκωντα λο γι
 κα α α προ ο βα α α τα πιστε ευ ει ν εις
 Τρι α δα α α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ο ν

Πα

εν μι α α Θε ο ο τη η η η τι

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Σ υγ κα τα βαι νων ο Σω ω τη τω γε νει των

α αν θρω ω ω πων κα τε δε ξα το σπαργα νων πε

ρι ι ι ι βο ο ο ο λην ου ουκ ε βδε ε λυ ξα α

το σαρ κο οστην πε ε ρι το ο μην ο οκ τα η με

ε ρος κα τα την Μη η τε ε ε ρα α ο α να

αρ χο ο ος κα α τα τον Πα α α τε ε ε ε ρα

αυ τω πι στοι οι βο η η η σω ω ω μεν

συ ει ει ο Θε ο ο ο ος η η η η η μω ων ε λε

η η σο ο ο ον η η η η η μας

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ _{δλ} Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην ^ν _{δλ}

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ _{δλ} και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ _{δλ} και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^ν _{δλ}

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη του σφυ λα χθη ναι η μα ας ^ν _{δλ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων ^Δ _{δλ} και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τον αι ω να α μη ην ^ν _{δλ}

Γε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε ^ν _{δλ}

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε ^Δ _{δλ} δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου ^ν _{δλ} (τρίς)

Κρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρ τον
σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Αα γι ος ο θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μη ην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Αισματικόν. 7χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος
α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α
α θα α α α α να α α α τος ε λε ε ε ε
ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος 9 Πα ρ

Mορ φην α να λ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα
βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
κα τα δε χη σα ρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι
ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση
δο ο ξα τη ε ευσπα γ χνι α σξ δο ξα τη α νεκ φρα
στω Λο γε συ γ κα τα βα α σει ει σξ ξ ξ ξ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος α΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 1-2)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. β΄. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. (ρδ΄ 1-2)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. γ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. (ξε΄ 3)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. (ξέ' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. (ψε' 11)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο σ α ρ

κ ι ι π ε ε ρ ι τ μ η θ ε ι ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

α

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ. (ψε' 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο σ α ρ

κ ι ι π ε ε ρ ι τ μ η θ ε ι ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

α

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ. (μθ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ

κι ι πε ε ρι τμη θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι

α

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν. (ριγ' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ

κι ι πε ε ρι τμη θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νϑ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πῆ' 2)

Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα
βες Θε ος ων κα τσ σι αν πολυ ε ευσπλαγχνε Κυ
ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
κα τα δε χη σα ρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι
ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση
δο ο ξα τη ε ευσπα γχνι α σξ δο ξα τη α νεκ φρα
στω Λο γε συ γ κα τα βα α σει ει σξ

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πῆ' 6)

Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα

βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
 ρι ε και νο μονεκπλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
 κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυσης τα σκι
 ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
 θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι τη ση
 δο ο ξα τη ε ευσπαγ χνι α σ δο ξα τη α νεκ φρα
 στω Λο γεσυγ κα τα βα α σει ει σ

Στίχ. γ΄. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Mορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νηνπρο σε λα
 βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
 ρι ε και νο μονεκπλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
 κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυσης τα σκι
 ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
 θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι τη ση
 δο ο ξα τη ε ευσπαγ χνι α σ δο ξα τη α νεκ φρα

στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σϝ ϝ ϝ ϝ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο σα ρ κι ι πε ε ρι τμη θει ει ει ει εις

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα
βες Θε ος ων κα τϝ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
κα τα δε χη σα ρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι
ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση
δο ο ξα τη ε ευσπα γ χνι α σϝ δο ξα τη α νεκ φρα

στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σθ π ₉

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ε ις πα σαντην γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος σθ Δ ₂ ως

δε ξα με νητον λο γον σθ π ₉ δι ου θε ο πρε πως ε δο

γμα τι σας Δ ₂ την φυ σιντων ο ον των ε τρανω σας π ₉

τα των αν θρω πων η θη κα τε κοσ μησας βα σι

ι λειον ι ε ρα τευ μα $\frac{1}{9}$ πα τερ ο σι ε Χρι

σον τον θε ο ον ι κε τευ ε Δ ₂ δω ρη σασθαι η μιν το

με γα ε ε λε ε ος π ₉

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π ₂ Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι Γ ₂ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων Δ ₉ δω ρε αν ε λα βε τε Δ ₉ δω ρε α αν δο ο

τε η μιν Γ ₂

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

Ο των ο ο λων Κυ ρι ος πε ρι το
μην υ πο με ε ε ε νει και βρο
τω ων τα πταισμα τα ως α γα θος πε ρι
τε ε ε ε μνει δι δω σι την σω τη ρι ι
ι ι αν ση με ρον κο ο σμω χαι ρει δε εν
τοις υ ψι ι ι ι στοις και ο τϛ Κτι ι στϛ
Ι ε ραρχης και φωσ φο ο ο ρος ο θει ος μν
στης Χρι στϛ Βα σι λει ο ο ο ο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

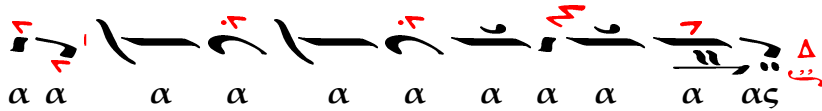
ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

(Προκείμενον τοῦ ἁγίου εἰς μνήμας ἱεραρχῶν καὶ Ἀλληλούϊα τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς)

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

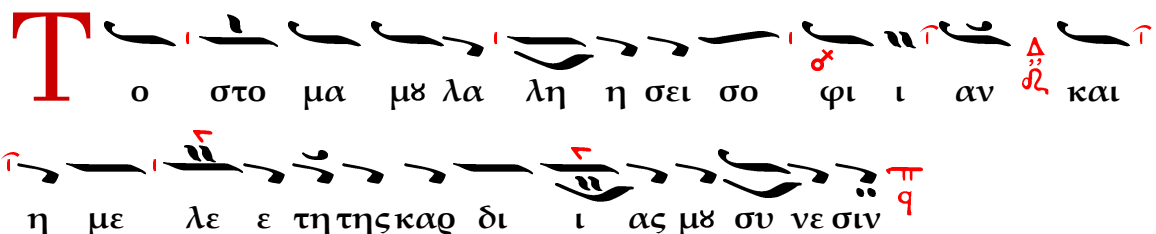
(Ψαλμὸς μῆ).

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μῆ 4)

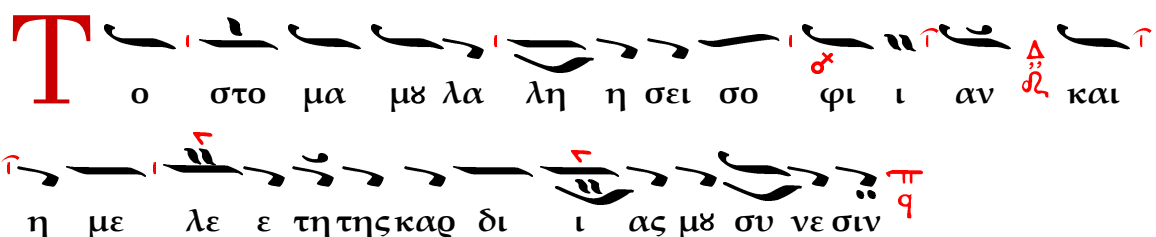
Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Ἦ οὐ ψάλτης.

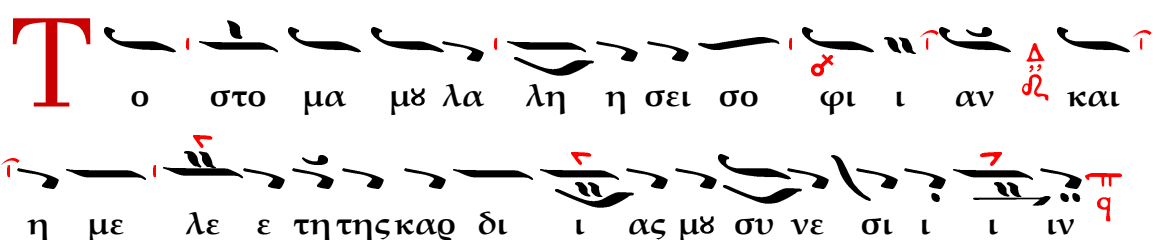
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μῆ 5)

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

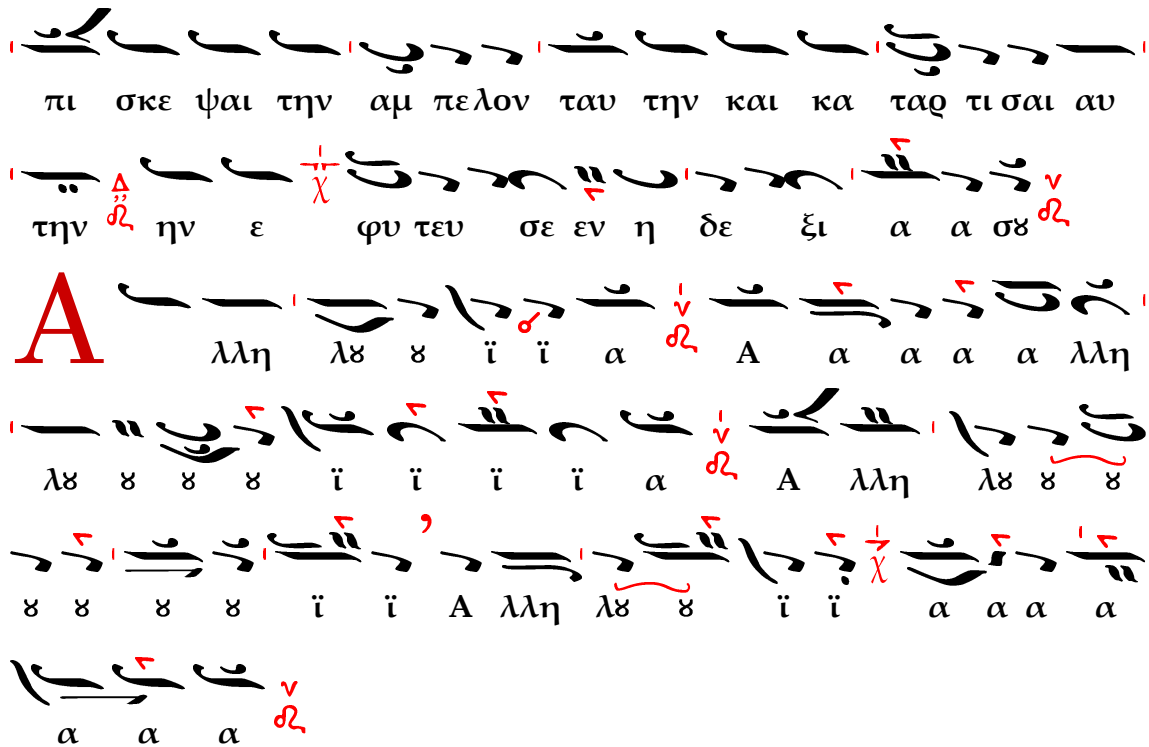
(Κολ. β' 8-12)

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς οθ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ Ο ποι μαι νων τον Ισ ρα ηλ προσχες ο ο δη
 γων ω σει προ βα τα α τον Ι ωσηφ
A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ E πι βλε ψον εξ ου ρα νου και ι δε και ε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (β' 20-21, 40-52).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ παιδίον ἤρξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφία, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινε Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὔρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδευτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ ἤ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ διετῆρει πάντα τὰ

ρήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

Δ ο ξα α σοι **Δ** Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι ο ι ο ι ο ι

Ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ σεβάσιμον μνήμην.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. θ.

Ο ι ο ι ο ι ο ι τα α α α χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρ ρ ρ ρ χε ρ ρ βι ι ι ιμ μ υ υ υ υ
υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
ως ε ι κ ο ν ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο
ο ο ε ι κ ο ν ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ν τε
ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
ζω ο ο ποι ο ι ω ω **Δ** Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α γι

ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνοο ο ο ον προ

σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α δο ο ον

τε ες πα α α α α α σα α α αν την

βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α πο ο

θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε ρι

ι ι μνα α α α α α α α αν

Ως τον βασι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε ε ε ε

ε α **Τ**ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ρ ρ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον ^{Ζ'}

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Θ

Δι-Θ

Π α ρα σχ ς Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα σχ ς Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχ ς Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα σχ ς Κυ ρι ι ε ^Θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ

Α μη η η η η ην ^Θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα ^Θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σα ^Δ

Λειτουργικά σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. ᾠχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα
Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον

και ἄλλως :

Δι-Θ

A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μέλος ἀρχαῖον, συντηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι Θ

A Δι
γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η
η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου ζου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι
η γη η η η η η η η η η η η η η η
τη η η η η η η η η η η η η η η η
η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη
της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
α α α α α ε ε ε λι εν τοι οι οι οι ζοι
οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οις
ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος

ο ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε

ε λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο

μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου

ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε

λε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι ος υ εν τοι ος

υ ψι ι ι ι ι ι σ τοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι εν τοι οι ος υ ψι ι ι

ι ι ι ι ι σ τοι οι οι οι οι οι ος

A α μη η η η η η η η ρη η η

η η η η η η η η η ην α α α μη η η

η η η η η ην

A α μη η η η η η η η ρη η η

η η η η η η η η η ρη η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι
 οι οι ε ε ε λιε ευ χα α α α λα α α α
 ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ
 υ υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι
 λαι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο
 ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α
 σου ου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο
 Θε ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε
 ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Επι σοι χαι αι αι ρει Κε ε χα α ρι
τω ω ω με ε ε ε νη πα α σα η κτι ι ι
ι σις α γγε ε λωων το ο ο συ υ στη η μα
και αν θρω ω πων το ο ο γε ε ε ε νος
η γι α σμε ε ε ε νε να α ε ε ε ε
ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε λο γι
ι ι κε ε ε ε παρ θε ε νι ι ι κο ο ον
κα αυ χη η μα εξ ης Θε ο ο ος ε σα
α αρ κω ω ω ω θη και παι δι ο ον γε
ε ε γο ο ο ο νεν ο προ αι αι ω ω
ω ω ω ω νων υ πα αρ χων Θε ο ο ο
ο ος η η η η μων
την γαρ ση ην μη η η τραν
ἐτέρα θέσις την γαρ ση ην μη η η η τραν

^{εις χρ.}
 θρο ο ο ο νον ε ποι οι η η η η σε
 και αι τηγ σην γα α στε ε ε ε ε ε ρα α
 πλα τυ ^{Nη} τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν ου ρα
 α α νω ω ω ω ων α πειρ γα α α α α
 σα α α α το ε πι σοι χαι αι αι ρει
 ει ει ει ^{Nη} κε χα ρι τω ω ω με ε ε ε νη
^{Δι} πα α σα α η η η κτι ι ι ι σι ι ις δο
 ο ο ο ^{Nη} ξα α α δο ξα α α σοι οι οι οι ^{Γα}
 οι οι οι
^{*}
¹ ρα α α α πλα τυ υ

[Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου, πλ.β.

Ἦχος Πα

Α ^{Πα}
 ι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ε ε ε ε ε εκ τω ω εκ τω ω ων υ υ υ υ

 Κε υ Μ Κε

 χ υ υ υ υ υ υ υ ρα α α α ε εκ των υ

 υ υ υ ρα α νω ων υ χ Πα

 υα α α α λιε λιε υα υα

 λιε ε λιε υα υα λιε ε λιε υα α λιε υα υα λιε υα

 λιε ε ε λιε υα λιε υα υα λιε α α αλ λη λυ ι ι

 ι ι ι α α α α α α α α α α α α α

 Δι Πα

 α α α α Δ

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

ᾠχος 4 Πα φ

Mορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα

 βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ

 ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει

 κα τα δε χη σα ρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι

 ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα

 θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση

 δο ο ξα τη ε ευσπα γ χνι α σ δο ξα τη α νεκ φρα

στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σδ ς ς ς

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σδ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σδ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σδ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σδ

Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α Α λλη

λδ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος (δῖς)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τδ νυν και ε ως τδ

αι ω ω νο ο ος

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος 4 Πα ρ

Μορφην ἀναλλοίωτως ἀνθρώπινην προσελάβες
Θεὸς ὡν κατὰ σὶ ἀν πολυεὐσπλαγχνε Κυ-
ριε καὶ νομονεκλήρων περὶ τομηνθελησει
καταδεχησαρ κικην ὁπως παυσης τασκι-
ωδη καὶ περιεληστοκαλυματων πα-
θων ημων δοξατη ἀγαθη τη τηση
δοξατη εὐσπαγχνιασ δοξατη ἀνεκφρα-
στω λογεσυγ καταβασειεις

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Εἰς πασαντην γην ἐξηλθεν ὁ φθογγος σου ὡς
δεξαμενητον λογον σου διουθεοπρεπως εδο-
γματισας την φυσιντων οντων ετρανωσας
τατων ανθρωπων ηθηκατε κοσμησας βασι

 ι λει ο ν ι ε ρ α τε υ μα πα τε ρ ο σι ε Χ ρι

 ζ ο ν τ ο ν Θε ο ο ν ι κε τε υ ε δ ω ρ η σα σ θ αι η μ ι ν τ ο

 με γ α ε ε λε ε ο ς

Εἶτα τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, * Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε
 ὄντως, * τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον * σῶζων τῷ ἐλέει σου
 τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, * πάντα τοὺς λατρεύοντάς σοι τῷ μόνῳ
 δεσπότη * καὶ ἐκβοῶντάς φόβῳ· Λυτρωτά, * εὐφορον πᾶσι τὸ
 ἔτος χορήγησον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

 ο ξ α σο ι τ ω δει ξ α ν τ ι τ ο φ ω ς δ ο ξ α ε ν υ ψ ι ι σ τ ο ι ς

 Θε ω και ε πι γ η ς ει ρ η η ν η εν αν θ ρ ω π ο ι ς ευ δο

 κι α

 μ ν ο υ ο υ μ εν σε ευ λο γ ο υ μ εν σε π ρ ο σ κ υ ν ο υ μ εν

 σε δ ο ξ ο λ ο γ ο υ μ εν σε ευ χ α ρ ι σ τ ο υ μ εν σο ι δι α

 τ η ν με γ α λ η ν σου δ ο ξ α ν

 υ λο γ η σ ο ν τ ο ν σ τ ε φ α ν ο ν τ ε ε ν ι α υ τ ε ς

 τ η ς ρ η σ τ ο τ η τ ο ς σ ε Κυ ρ ι ε

 ρ ο σ δε ξ αι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κα θ η μ εν ο ς

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μα α α ας

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἐν τριπλοῦν Κύριε, ἐλέησον, ἐξαίρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς

χρηστότητος τοῦ Κυρίου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τὴν Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῆ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἀναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτιμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *

ΤΑΞΙΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΚΟΠΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

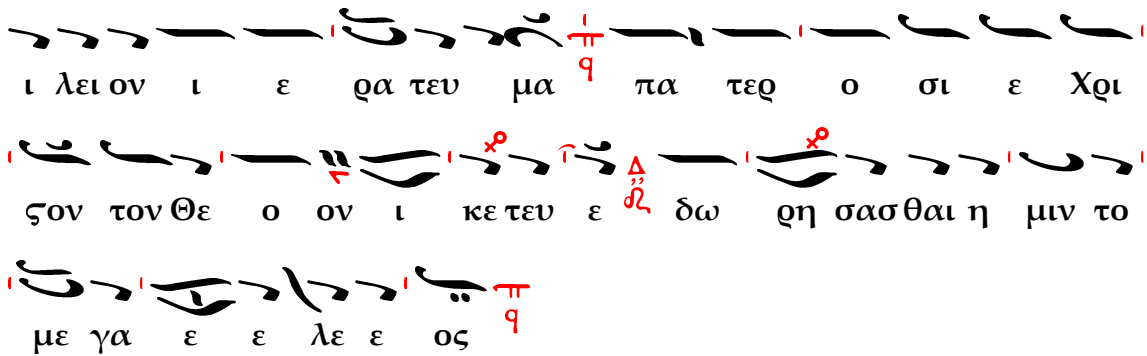
ᾠχος 4 Παφ

Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νηνπρο σε λα
βες Θε ος ων κα τς σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
ρι ε και νο μονεκπλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυσης τα σκι
ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι τη ση
δο ο ξα τη ε ευσπα γχνι α σξ δο ξα τη α νεκ φρα
στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σξ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος 4 Παφ

Εις πα σαντην γην ε ξηλθεν ο φθογ γος σξ
δε ξα με νητον λο γον σξ δι ου θε ο πρε πως ε δο
γμα τι σας την φυ σιν των ο ον των ε τρανω σας
τα των αν θρω πων η θη κα τε κοσ μησας βα σι

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ διακόνου, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἐν τριπλοῦν Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου καὶ γενέσθαι αὐτὸν εἰρηνικὸν καὶ σωτήριον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ... (καὶ μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν γίνεται ἡ κοπή τῆς Βασιλόπιττας) τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς χεῖρας σου διακρατῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰς τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητός σου, καὶ εὐλόγησον τοὺς πλακοῦντας τούτους τοὺς προσφερομένους εἰς δόξαν σὴν καὶ τιμὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Ἐπίβλεψον μεγαλόδωρε ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς τε τὰ δῶρα ταῦτα εὐτρεπίσαντας καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας, τὰς οὐρανόθεν δωρεάς σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίκαμεν, τῷ ζῶντι Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλόγησον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἡμῶν, πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν θείων σου ἐντολῶν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος. Πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων

πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου
Καισαρείας Καππαδοκίας, οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

* * * * *